

τρέψῃ ἀμφοτέρως τὰς ὁχθας, τὴν τε γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν, τῆς Μάγχης, ἵνα ἐπιτοπίως ἐξετάσῃ τοὺς δρους τῆς σχηματισμοῦ τοῦ πορθμοῦ, καὶ ὁρίσῃ τὸν γεωλογικὸν χρόνον, εἰς ὃν ἀνάγεται ὁ ἀπὸ τῆς στερεᾶς χωρισμὸς τῆς Ἀγγλίας. Γενικὴ πεποίθησις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδρομῆς ἐσηματίσθη παρὰ τοῖς ἀποτελέσαισι τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ φαινόμενον παρετάθη ἐπ' ἄπειρον σειρὰν περιόδων, ὅτι ἐπερατώθη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τεταρτογενεῖς ἐποχῆς καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐνέργειαν ὑποτίθησι διάφορον ἐκείνων, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

— Ἡ ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴ τοῦ Δεσπότη γενήσεται τῇ ἐνδεκάτῃ, κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμερολόγιον, τοῦ προσεχικοῦ Ἀπριλίου.

— Ὑπὸ τῶν Γάλλων ζωγράφων ἐξελέγησαν οἱ κριταί, τεσπάρωνται τὸν ἀριθμὸν, οἱ μέλλοντες νὰ κρίνωσιν τὰ εἰς τὴν ἐτήσιαν Ἐκθεσιν τοῦ 1885 ὑποβληθέντα ἔργα τῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσταλέντων ἑλαιογραφικῶν, ὕδρογραφικῶν, καὶ ἰχθυογραφικῶν ἀνέρχεται εἰς 7,200, ἐλάττων κατὰ 500 τῶν τὸν παρελθόντος ἔτους. Μεταξὺ αὐτῶν πολυάριθμοι εἶνε αἱ μεγάλοι μεγέθους εἰκόνες.

— Περὶ τοῦ πρό τιος καιροῦ ἀποθνήσκοντος Ρώσου στρατηγοῦ Τσιτλέβιν, ὅστις μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σκόδελεφ ἐκρίθη ἐν τῷ τελευταίῳ Ρωσοτουρκικῷ πολέμῳ ὡς εἰς τὸν ἐξοχωτάτων στρατηλατῶν, ἐκμοσιεύθη ἐν τῇ Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει μακρὰ μελέτη ὑπὸ τοῦ Ρώσου στρατηγοῦ καὶ συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Φρολόβ.

— Ἐν τῷ ὅπισθεν τοῦ Βιομηχανικοῦ μεγάρου χώρῳ τῶν Ἡλυσίων πεδίων ἐν Παρίσις μέλλει νὰ τελεσθῇ Ἐκθεσις ἀπρίτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀφορμῶν εἰς τὴν ἀρτοποιίαν καὶ τὸ ἄλσκα, καὶ τὰ εἰς ταῦτα ὑπαγόμενα βιομηχανήματα. Ἐκτὸς τοῦ διαφέροντος, ὅπερ κυρίως παρέχει ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις, κρίνεται ὅτι θέλει κεντῆσι: κυρίως τὴν περιεργίαν τοῦ καινοῦ τὸ θεαματὶ ἀλλεπαλλήλων μεταμορφώσεων, τὰς ὁποίας ὑφίσταται εἰς κόκκος σίτου. Ὁ σῖτος θὰ κομίζεται ἐντὸς σακκίου ὅς ἐξέρχεται τοῦ αὐτοβλάντος ἡ τῶν πλοίων, ἅτινα τὸν φέρουσιν ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ οἱ τελειότατοι μύλοι θὰ τὸν μεταποιῶσιν εἰς ἄλευρον. Πρὸς τοῦτο πλείστα μηχαναὶ θὰ ἐργάζονται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ τμήματι τοῦ αἰσματος. Ἐν δὲ τῷ τμήματι τῆς ἀρτοποιίας θὰ ἀποδεικνύεται διὰ τίνων μέσων κατασκευάζεται ἡ ζύμη, καὶ τίνι τρόπῳ ψήνεται εἰς τοὺς κλιβάνους.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Πηρισιῶν παρέσχεν εἰς τοὺς ὁργανωτὰς πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς κατάρτισιν τῆς ἐκθέσεως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στοιχεῖα Χημείας ἀνοργάνου. Ἐρανισθέντα ἐκ διαφόρων πηγῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Ἡλία Γ. Βαλσαμάκη, διδάσκοντος τὰ Φυσικο-Μαθηματικά κ.τ.λ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884. Τύποις Σ. Γ. Βουτυρά, Σελ. α'—λγ', καὶ 1—167.

Ἀκολούθια τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σπαραφίου τοῦ ἐν τῷ ὅρει τοῦ Δομποῦ τῆς Λεβαδείας ἀσκήσαντος καὶ ἑορταζομένου τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἥτις ἐξεδόθη μὲν τὸ πρῶτον ἐκ χειρογράφου κειμένου ὑπὸ τοῦ πρῶην Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Νεοφύτου Μεταξά, ἐκδίδεται δὲ νῦν ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἐπιηυξημένη ὑπὸ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Δομποῦ ἱερομονάχου Εὐθυμίου Γ. Καθεθαῖ, προλήτου τῆς Θεολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 74.

Ἱγνατίου Μοσχάκη. Ὑψηλικοῦ τῆς Θεολογίας, Ἐρμηνεία Περικοπῶν τοῦ Ἐὐαγγελίου. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Ἀνστήτῃ Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις, Βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κοραῖς». Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 197. 16ον ὁρ. 2,50.

Beiträge zur historischen Syntax der griechischen Sprache, herausgegeben von M. Schanz. Heft 5. Band II. Heft 2. Entwicklungsgeschichte der Absichtssätze von Dr. Philipp Weber. Zweite Abtheilung: die Attische Prosa und Schlussergebnisse. Würzburg 1885. S. 124.

Ἀφοῦ ἀπαξ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Οὐμβόλδου ἐγνώσθη, ὅτι ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι τὰ ἔργον συμπεπληρωμένων καὶ τέλειον κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐνέργεια ἀνελλισομένη ἀδιαλείπτως ἐνώπιον ἡμῶν, εἶπετο αὐτοδῆλως, ὅτι τὴν ἐνέργειαν ταύτην οὐδ' ὡς ἄλλως κρεῖσσον

ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλείστον χρόνον, τ. ἔ. διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης αὐτῆς δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν. Τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐξετάσιν τῆς γλώσσας ὡς πρὸς τοὺς φθόγγους, τοὺς τύπους, τὴν σύνθεσιν, τὴν σημασιολογίαν, ἐτυμολογίαν κ.τ.λ. ἀπὸ πολλοῦ μεταχειρίζονται οἱ γλωσσολογικοὶ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν σύνταξιν ἀρχῇθεν ἦσαν προσέσχον, τὸ μὲν διότι καὶ ἡ παλαιότερα ἔρευνα δὲν ἦτο ὅλως ἀποδεδειγμένη, ὅπως ἡ ἐν τῇ σύνηθῃ λεγομένη γραμματικῇ ἐν χρήσει, τὸ δὲ διότι πολὺ λαὶ ἐργασίαι ὤφειλον πρότερον ἐν ταῖς καθ' ἑκάστην γλώσσαις νὰ γίνωσιν, ἵνα τὰ συμπεράσματα ἔχῃσι στερεὰν βάσιν καὶ κύρος. Ἀφ' ὅτου δ' ὅμως ὁ Delbrück διὰ τῶν *Syntaktische Forschungen* (4 τόμων) καὶ ὁ Dräger διὰ τῆς *historische Syntax der lat. Sprache* ἤνοιξαν τὴν ὁδὸν εἰς τὰς τοιαύτας ἱστορικὰς τῆς συντάξεως ἐρεῦνας καὶ νέον ἄπλετον φῶς ἐπὶ πλήθους παραδόξων καὶ ἀνωμάτων φαινομένων διέχυσαν, προήλθον εἰς μέσον καὶ οἱ τὴν Ἑλληνικὴν μόνον εἰδικῶς σύνταξιν ὑποκείμενον τῶν μελετῶν τὴν ποιήσαντες. Οὕτω π. χ. ὁ Tychon Mommmsen ἀπέδειξε, διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐξετάσεως ὅτι ἡ μετὰ πρόθεσις εἶναι κυρίως πεζολογικὴ, ἐνῶ ἡ σὺν ἐν συντάξει μᾶλλον ποιητικὴ. Ὅστις θέλει νὰ ἐπιθεωρήσῃ τρόπον τινὰ τῆς ἑλλ. γλώσσας τὰς τελικὰς προτάσεις τὰς ἐν τῇ πεζογραφίᾳ διελανούσας πρὸ αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν τεῦχος. Θὰ ἴδῃ πῶς κατὰ μικρὸν τὸ μὲν μόριον ὡς καὶ ὅπως περιστάλλονται καὶ τέλος ἀποβάλλονται ὅλως, τὸ δὲ ἵνα ἐπιδίδει καὶ τέλος ἐξαλαύνει πάντα τῆλλα, καὶ θὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως διὰ τὴν νέα Ἑλληνικὴν μόνον τελικὸν μόριον ἔχει τὸ γὰρ. Θὰ ἴδῃ ἐπ' ἱσῆς πῶς βαθμύδην ἡ χρήσις τῆς εὐκτιχῆς καὶ ἐν τοῖς δοκιμίοις ἔτι χρόνιοις ἐλάττωται καὶ ὁσημέραι ἡ τῆς ὑποτακτικῆς ἐκτείνεται, κ. τ. λ. Αἱ δ' ἀποδείξεις γίνονται οὐχὶ διὰ θεωριῶν κενῶν καὶ ἀνυποστάτων, ἀλλὰ διὰ στατιστικῆς ἀπαριθμήσεως καὶ κριτικῆς ἐξετάσεως πάντων τῶν χωρίων ἐν οἷς ἀπαντῶσι τὰ μόρια αὐτὰ. Ἀναμφιβόλως ὁ στατιστικὸς οὗτος τρόπος τῆς ἐρεῦνης εἶναι ὀχληρὸς, δι' αὐτὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τὰ ῥᾶστα συνήθως τρεπομένοις οὐ μόνον ἀγαπητὸς δὲν εἶναι, ἀλλὰ καὶ σκωμμάτων γίνεσθαι πρόξενος εἰς τοὺς τυχόν μεταχειριζομένους αὐτόν. Ἀλλ' ἀφοῦ σήμερον ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων, ὅτι αἱ ἱστορικαὶ λεγόμεναι ἐπιστῆμαι, ἢ ἀποκτῶσι τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα ὁπωσδήποτε τὸ κύρος τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν, ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῶν τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν ζήτησιν, τ. ἔ. τὴν ἱστορίαν, τὴν στατιστικὴν, τὴν συγκρίσιν, οὐδὲ ἄλλο ὑπολείπεται τοῖς παρ' ἡμῖν φιλοτιμουμένοις νὰ ἐργασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἢ νὰ μεταχειρίζονται τὴν ἐπικρατήσανσαν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Εὐρώπῃ μέθοδον τῆς ἱστορικῆς καὶ στατιστικῆς καὶ συγκριτικῆς ἐρεῦνης, ἢ λαμπρῶς καὶ μετ' ἐπιτυχίας εὐρίσκει ἐφρημοσμένην ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ὁ ἀναγνώστης. Ἐξ αὐτοῦ πολλὰ δύναται τις ἀσφαλίστατα νὰ διαχαθῇ περὶ τῆς χρήσεως τῆς εὐκτιχῆς καὶ ὑποτακτικῆς κατὰ τὴν παρωχημένον χρόνον ἐν ἐκάστῳ ἰδιαίτερος συγγραφεὶ, περὶ τῆς χρήσεως τῶν μορίων, περὶ τῆς χρήσεως τοῦ μὴ ἐν ταῖς ἐξ ἐκφράσεων φόβου σημαντικῶν ἐξηγητημέναις προτάσεσι κτ. καὶ πρὸς τοούτοις περὶ τῆς μεταβολῆς ἢ σὺν τῷ χρόνῳ ὑφίστανται αἱ χρήσεις αὗται κτ. Τοιούτων εὐρίσκοντες τὸ εἰρημένον βιβλίον συνιστάμεν αὐτὸ προθύμως τοῖς διαφορομένοις τῶν παρ' ἡμῖν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

22 Μαρτίου, Παρασκευή.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα ἦλθον ἐφέτος πρωϊμώτερον, πρὶν ἢ ἡ φύσις, ἀπαλλαγείσα ἐντελὸς τῶν δεσμῶν τοῦ χειμῶνος, ἐνδυθῇ κατὰ τὴν ἑορτάσιμον ἐνδυμασίαν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῶν. Τὰ κόκκινα αὐτὰ ἐπεφάνησαν μετὰ τῶν παραθεμάτων τῆς οἰκογενειακῆς τραπέζης, ἡ πληροῦσι τὰ θυλάκια τῶν παιδίων. Πλήρεις ἀνθρώπων οἱ νοοὶ κατ' ἐξαιρέσιν, καὶ πλήρεις ἀνθέων. Οἱ ἄμνοι βελάουσι πενθίμως, ἀναμένοντες τὸν σφαγέα. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ περὶ αὐτῆς χώροι, ἡ ἀπὸ τῶν Στύλων μέχρι τοῦ Θησείου μακρὰ ὁδὸς, ἀναμένουσι τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα, ὅπως ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτῶν γαλήνης καὶ ἐρημίας, ἀντηχήσωσιν ὑπὸ τοὺς βορῆθους τοῦ σωρηδὸν διασπορευμένου ἐκεῖ πλῆθους, ὅπως καὶ τὸ ἀνέκλιθεν ἔθνος, ἀλλὰ παρκαμζὸν ἀπὸ τίνος πανηγυρὸς τὰ νεώτερα ἐπικληθέντα Παναθήναια.

Καί μετὰ τὴν Λαμπρὰν ἑορτασθήσεται ἡ ἑτέρα Λαμπρά, ἡ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας. Ἀλλ' ἐφότος θέλει περιορισθῇ αὐστηρότατα εἰς τοὺς τύπους τῶν στρατιωτικῶν παρατάξεων, τῶν ἐπισήμων γευμάτων, καὶ μεμετρημένων τινῶν φωταψιῶν. Οὐδεμία ἔκτακτος ἐπίδειξις παρασκευάζεται πρὸς ὑπόδοξήν αὐτῆς, οὐδεμία πνοὴ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεγείρεται εἰς τὴν προσέγγισίν της. Καθ' ὅς ἡμέρας πέρυσιν τὰς στήλας τῶν ἐφημερίων κατεῖχον ἀπαριθμούμενα, ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Πολυτεχνείου προσκομιζόμενα ἐθνικά κειμήλια, καὶ ἡγγέλλοντο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ κατὰ ζῆλον τῆς πρωτεύουσας ἔκτακτοι ἐτοιμασίαι πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἡμέρας, ἥδη τὸν αὐτὸν γάρον κατέχουσιν τὰ ὀνόματα τῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς κληρουμένων ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἐκλογικὰ παράπονα, καὶ ἐν γένει πᾶν ἀφορῶν εἰς ἐκλογάς.

Οἱ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δεινοὶ σεισμοί, οἱ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον συγχλονήσαντες καὶ ἐν Μεγαλοπόλει καὶ ἐν Καλάμεις καταστροφὰς ἐπένεγκόντες, ἀνησύχησαν καὶ καταστράξαν πάντας διότι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν καταστρεπτικῶν, νομίζομεν, δονήσεων ἐν Ἀμφίσῃ, πρὸ χρόνων, πολλοὶ σεισμοὶ κατεκλόνθησαν περιοδικῶς τὸ ἔδικασον, ἐνίοτε διὰ τὸ βραῖον αὐτῶν ἐνέπνευσαν οὐκ ὀλίγον φόβον, καὶ μάλιστα ὁσάκις ἔτuche νὰ προαγγελθῶσι καὶ ὑπὸ θεολήπτων προφητῶν, ἀλλ' ἡ μεγίστη αὐτῶν ζημία ἐλογίζετο μόνον εἰς τινὰς πλευρίτιδας ἔνεκα τῶν ὑπαίθριων ἀγροπυλῶν. Ἀλλ' ὁ ἔσχατος ἐπισυμβὰς ἐν Μεγαλοπόλει καὶ Καλάμεις σεισμός παρέσχεν εὐλογον τρόπον καὶ ἀναστάσειν, ἔνεκα τῆς καταρρέουσας πολλῶν οἰκιῶν, τῆς καταστροφῆς ὁλοκλήρου χωρίων, ἐνὸς μοναστηρίου, καὶ τοῦ τραυματισμοῦ ἀνθρώπων. Ἰδίως ἐν Καλάμεις αἱ ζημίαι εἶνε σπουδαιότεραι. Τὸ κατὰσθημα τῆς Νομαρχίας κατέστη ἄχρηστον, κατηρειπώθη ὁ στρατὸν, ἔνθα κατεσκήνουν οἱ εὐζωνοὶ, καὶ παρ' ὀλίγον ἔνεκα τῆς μεγάλης βλάβης τῶν φυλακῶν, καὶ τῆς κατ' ἐκείνας τὰς στιγμὰς συνταραχῆς νὰ ἀποπτῶσιν αὐτῶν οἱ κρατούμενοι, καὶ νὰ ἀποβῶσιν εἰς μάτην τόσοι μόχθοι τοῦ ἐκεῖ διευθύνου τοῦ μεταβητικῶ, ὅστις, καθ' ὃ λέγεται, κατάρθρωσε νὰ ἐγκλείσῃ ἐν αὐταῖς τὸ ἄνθος τῶν Μεσσηνίων φυγοδίκων.

Πιστῶς παρηκολούθησamen ἀρχῇ τὴν σειρὰν τῶν τελευτώνων στρατιωτικῶν γυμνασίων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ στρατηγοῦ Βοσσερ. Τελευτάτως ἐπανελήφθησαν ταῦτα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Συνίσταντο δὲ εἰς ἄλλοις ἐλιγμούς προπαρασκευαστικούς τῆς εἰς μάχην παρατάξεως, καὶ εἰς ἄλλεπαλλήλους ἀναπτύξεις τῶν σωμάτων εἰς φάλαγγας ὅτε μὲν διπλᾶς, ὅτε δὲ λόχου, ἄλλοτε τάγματα καὶ ἄλλοτε σύλμας. Σώματα μετασχόντα τῆς πορείας ἦσαν τὰ τάγματα τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ, ἀπαρτίζοντα στρατὸν ἐκ 3,000 περίπου ὁπλιτῶν. Τὰ γυμνάσια ἐγένοντο ἐν τῇ πεδιάδι τῶν Τραχῶνων, ἔνθα ἐγένοντο πρὸ τινος καιροῦ τὰ πρῶτα μεγάλα γυμνάσια τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, περὶ ὧν τοσούτος ἐγένετο τότε λόγος. Τὰ ἐσχάτως τελεσθέντα ἐκρίθησαν ὡς ἐπιτυχόντα ὀλιγώτερον τῶν προηγηθέντων αὐτῶν.

Μετ' ἐπισημότητος ἐτελείσθησαν τὰ ἐγκρίνια τοῦ νέου Χρηματιστηρίου, ὅπερ διὰ τῆς χορηγίας τοῦ μακαρίτου Βασιλεῖος Μελά ἀνηγέρθη ἀπέναντι τῶν Δικαστηρίων, κατὰ τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους. Ἐν τῇ ὑπόλοιπῃ ἰσογειῇ αἰθούσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ἐψάλλη ἀρχιερατικὸς ἀγιασμός, προσεφώνησαν τινα ὑπὸ τοῦ τελεσάντος τὸν ἀγιασμὸν ἀρχιερεῶς, εὐχλωττον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ γρηματιστηρίου κ. Νομικός, καὶ ἐν τέλει προσέθηκεν ὀλίγας λέξεις ἐκ τοῦ προχείρου ὁ κ. Τιμολῶν Φιλήμων. Τὸ νέον κτίριον, ἔργον τοῦ παρ' ἡμῖν ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ, διακρίνεται διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ φιλοκαλίαν τοῦ ῥυθμοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας ἐξακολουθεῖ χωροῦν ἐπὶ τὰ πρόσω. Μετὰ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ἐν προηγουμένῳ Δελτίῳ ἀνηγγείλαμεν ὡς προσεχῶς ἀρχομένας, πρόκειται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐπὶ αἱ ἐξῆς ὁδοί: ἡ ἀπὸ τῆς γεφύρας Παλαιαχωρίου μέχρι τῆς γεφύρας Ἀσσωποῦ, τμήμα οὐσα τῆς ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Λαμίας ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἡ ὁδὸς ἀπὸ Ἀναθέματος μέχρι βέρυματος Λοιδωρικίου, ἡ ἐν Μεσολογγίῳ ὁδός, ἡ ἐνοῦσα τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου

Μακρυνεῖας μετὰ τῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Ναύπακτον ὁδοῦ, καὶ ἐν τμήμα τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Νεμέας. Διὰ πάσας ταύτας ἐνεργηθῶσιν δημοπρασίαι τῇ 21 τοῦ προσχέου Ἀπριλίου.

Ἡ κατάπτωσις τῆς ἐν Κακῇ Σχολᾷ γεφύρας δὲν ἐγένετο αἰτία ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς γραμμῆς, διότι ἐγένετο σκέψις νὰ παρεκκλινήῃ ἡ γραμμὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος, διαγράφουσα μεγάλην καμπύλην, τῆς θέσεως, ἐν ἣ ἔκειτο ἡ καταπεσούσα γέφυρα. Ἄντ' αὐτῆς δὲ ἤρξατο ἡ κατασκευὴ νέας ξυλίνης γεφύρας. Οὕτω καὶ μετὰ τὸ ἀτύχημα τοῦτο, τὸ ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον τμήμα τοῦ Πελοποννησιακοῦ σιδηροδρόμου παραδοθήσεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν προθεσίαν, ἥτοι τὴν 25ην Μαρτίου.

Ὁ πρὸ ὀλίγου χρόνου καταρτισθεὶς μουσικὸς θίασος ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ἀπόρων παίδων ἐπετέλεσεν εὐαρέστως σχετικὰς προόδους, αἵτινες θέλουσι καταδειχθῇ τὸ πρῶτον ἤδη ἐν τῇ ἐκφορᾷ τῶν ἐπιταφίων· ὁ μουσικὸς θίασος θέλει παρακολουθήσει τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, τὸ πρῶτον ἤδη ἐμφανιζόμενος ἐπισήμως πρὸ τοῦ κοινοῦ.

Δυσαναπλήρωτον κανὼν ἐπαφίνει εἰς τὴν χορείαν τῶν παρ' ἡμῶν ἀρχαιολογούντων ὁ θάνατος τοῦ Παπαγιώτου Σταματάκη, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων. Ὁ ἀνὴρ κατηρτίσθη τοιοῦτος ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ μόνον ἐξ ἰδιοῦ ἔρωτος πρὸς αὐτὴν, ἐξ ἀπλοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῷ ἀρχαιογικῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, χειραγωγηθεὶς, προαχθεὶς βαθμηδὸν διὰ τῆς μελέτης, καὶ σπουδαίας ὑπηρέτας προσενεγκὼν διὰ τῆς εὐρέσεως ἀρχαίων πραγμάτων καὶ τῆς ἐκδόσεως ἐπιγραφῶν ἐν ταῖς διαφόροις ἀνασκαφαῖς, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἄσκον αὐτοῦ ἐποπτεῖαν ἐτετέλεσθησαν ἐν Ἀργεῖ, ἐν Μυκῆναις, ἐν Κορίνθῳ, ἐν Τανάγρα, ἐν Θήβαις, ἐν Δελφοῖς, καὶ ἀλλαχοῦ. Περὶ τῶν εὐρημάτων, ὅτινα ἀνεκαλύφθησαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταῦταις ἀπέστειλεν ἐκάστοτε ἐκθεσεις πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν, αἵτινες θεωροῦνται ἀξιόλογα ἐπιστημονικὰ ὑπομνήματα. Αἱ σπουδαιότεραι δὲ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθεῖσων ἐπιγραφῶν εἶνε αἱ βοιωτικαί.

Ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ ἀνασύστασις πρεσβείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν ταῖς. Ὁ διορισθόμενος πρεσβὺς θὰ ἔχῃ τὸν βαθμὸν προσέδρου ὑπουργοῦ καὶ γενικοῦ προξένου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν ταῖς αὐταῖς Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Ρουμανίας κατὰ τηλεγραφικὴν δὲ εἰδῆσιν διορίσθη ἤδη τοιοῦτος ὁ κ. Cross.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Η. Π. Η. Ταγανώγ. Ἐνεγράφη καὶ ὁ κ. Ν. Π. Μ. Τὴν ἀπόδειξιν ταχυδρομικῶς. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—κ. Κ. Ν. Τρίκαλα. Ἡ συνδρομὴ τῆς Κυρίας Μ. Β. ἐλήφθη. Γὰ ζητηθέντα βιβλία ἀπεστάλησαν. Ἀπαντῶμεν καὶ ἰδιαίτερος.—κ. Δ. Β. Ἀλεξάνδρεια. Ἐληφθῆσαν τὰ σταλέντα διὰ τοῦ κ. Π. Κ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς.—Ταπτικῶ ἀναγνώστη. Περιέχεται ἐν τοῖς « Ἀνατολικῶς » ὑπὸ τὸν τίτλον « L' enfant », ὅπερ μετεφράσθη εἰς « Ἐλληνόπουλο ». Ἰδοὺ εἰς παραβολὴν μίαν στρόφην ἐκ τοῦ βίου :

Veux-tu pour un sourire un bel oiseau des bois
Qui chante avec un chant plus doux que le hautbois
Plus éclatant que les cimbales ?
Que veux-tu? fleur, beau fruit, ou l'oiseau merveilleux?
«—Ami, dit l'enfant grec, dit l'enfant aux yeux bleus,
Je veux de la poudre et des balles.»

Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο ἴδε τὸ σημεῖον ἐν φύλλον.—κ. Ξ. Ν. Α. Τρίπολι. Ὑπάρχουσιν ὅλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν πωλεῖται δ' ἕκαστος τόμος, ἄνευ τῶν δελτίων, δραχ. 5 ἄετος καὶ δραχ. 8 δεδεμένος. Ὁ τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίας ἑξαμηνίας.—κ. Σ. Β. Βραίλαν. Ἐγένετο ἡ ἀλλαγὴ τῆς διευθύνσεως τοῦ κ. Α. Δ. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστέλλομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.—Καλιόστρω. Κυρίως θεωροῦνται ὡς τὰ κατ' ἐξοχὴν κέντρα τῆς ἐκφράσεως ἐν τῇ προσώπῳ οἱ